

Αρχιμ. Διονύσιος Κατερίνας: Ελλάς, Γέννα ηρώων και εφιαλτών

/ [Ενορίες](#)

Ομιλία με θέμα: Ομιλία με θέμα «Ελλάς: Γέννα ηρώων και εφιαλτών», πραγματοποίησε ο Αρχιμανδρίτης Διονύσιος Κατερίνας, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 13 Οκτωβρίου. Η ομιλία, δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» και μεταδόθηκε από το κανάλι στο [YouTube](#), ενώ προηγήθηκε Ιερά Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη

Βηματάρισσα.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

«Μας δίνεται η ευκαιρία να θυμηθούμε, τους αγιώτερους των ηρώων μας και τους ηρωικότερους των αγίων μας, τα στολίδια της Ελλάδος και τα μυρίπνοα άνθη του παραδείσου.

Και ταυτόχρονα δυστυχώς, να γυρίσει η σκέψη μας και στους προδότες αυτών των μεγεθών και αξιών, στους παλαιότερους και σύγχρονους εφιάλτες, τους γραικύλους και αρνησιπάτριδες, τους Έλληνες που είναι ανθέλληνες και αλιβάνιστοι αρνητές του Κυρίου.

Η πατρίδα μας κατέχει και αυτήν την παγκόσμια άλλοτε ελπιδοφόρα πρωτοπορία και ενίοτε σχιζοφρενικά διττή πρωτοτυπία, να είναι γέννα ηρώων και εφιαλτών.

Άλλοι να οικοδομούν το μεγαλειώδες και φωτιστικό πρόσωπο και όνομα της, και άλλοι να τα γκρεμίζουν και να δυσφημίζουν την εικόνα της. Με σκοπό τον αφανισμό του Έλληνα Ορθόδοξου χριστιανού από το προσκήνιο.

Γι' αυτό σε όλες τις εποχές και τους αιώνες που πέρασαν πάνω από την πλάτη της Ελλάδας, αποτυπώθηκαν οι ήρωες της και φορτώθηκαν οι προδότες της.

Αντί να χαιρόμαστε την πίστη μας, που με το συνοδικό της σύστημα διασώζει την δημοκρατία και αντί να θαυμάζουμε την πατρίδα μας που γέννησε την πολιτεία της δημοκρατίας, έγινε αναρχία η πολυαρχία και η αναρχία της αρχής, έγινε αρχή της αναρχίας και ισοπέδωση των πάντων.

Και δημιουργήθηκαν τρεις τάξεις στον ελλαδικό χώρο. Της πολυαριθμίας των αδιάφορων, της πλειονοψηφίας των χαλαστών και της μειονοψηφίας των πιστών του Χριστού, των συνεχιστών των ελληνικών ιδεωδών και των ενδόξων αξίων προγόνων και πατέρων μας. Και αυτή η μικρή ζύμη, πρέπει να αντέξει τον πόλεμο, να υπομείνει τον χλευασμό, για να κρατήσει όρθιο τον τόπο.

Όλες τις ιδέες και δραστηριότητες του ευρωπαϊού ανθρώπου, εμπνέει μία νοσταλγία και ποδηγετεί μία φιλοδοξία, να γίνει ανεξάρτητος και αυτοτελής, ως ο

Θεός.

Στην πραγματικότητα στην Ευρώπη κυριαρχεί μία θεότητα, ο αλάθητος άνθρωπος, ο φρικαλέος ανθρωποθεός. Ο αλάθητος άνθρωπος δεσπόζει και στην ευρωπαϊκή θρησκεία, φιλοσοφία, επιστήμη, τεχνική, τέχνη, πολιτική και σε ολόκληρη την ευρωπαϊκή παιδεία και πολιτισμό.

Στη νεότερη Ελλάδα, επέπεσαν οι ξενοσπουδαγμένοι σκοτιστές, που σε όλη την διάρκεια του αγώνα έμειναν μακριά από τις μάχες και τους κινδύνους. Τώρα όμως που η λεία είναι πλούσια στο νεότερο κράτος, πρώτοι αυτοί επιτίθενται ως κόρακες για να λαφυραγωγήσουν, φιλοδοξούντες μάλιστα να αλλάξουν, κατά κυριολεξία, τα φώτα του λαού μας.

Στην κίνηση αυτή αντιδρά ο λαός και οι εκφραστές του γίνονται μερικοί αυθεντικοί ελληνορθόδοξοι, αδιάφθοροι, ρωμαλέοι και απροσκύνητοι, που υψώνουν φωνή διαμαρτυρίας, για τα φρικτά αποτελέσματα της εκκοσμίκευσης και της αλλοτρίωσης.

Όπως οι Κολλυβάδες, με την φιλοκαλική αναγέννηση και με την ελληνική γλώσσα, αφυπνίζουν την ρωμιосύνη και μαζί ο Μακρυγιάννης, ο Παπουλάκος κι αργότερα ο Παπαδιαμάντης, ο Μωραϊτίδης και άλλοι, γίνονται βράχοι αντιστάσεως και κυματοθραύστες της πλημμυρίδας που απειλεί να καταπνίξει την παράδοση μας. Αλλά είναι τόσο μεγάλη η δύναμη του κακού, ώστε ο λόγος αυτός, καίτοι είναι δυνατός, πνίγεται μέσα στην συκοφαντία, στο μίσος και στη διαβολή.

Η αλλαγή πορείας και το ξέκομμα του λαού από τον ζωικό μαστό της παράδοσης, γίνεται μια πραγματικότητα που επεκτείνεται σαν επιδημία παντού και σε άλλους θεσμούς, εκτός Εκκλησίας.

Και επεξηγώντας αυτή τη θέση σημείωσε πως ο σκοπός της παιδείας θα αλλάξει, αποβλέποντας στην δημιουργία και διάπλαση του αυτόνομου ανθρώπου. Η διοίκηση αποπροσωποποιείται εγκαταλείποντας το κοινοτικό πρότυπο, ο πολιτικός βίος εξελίσσεται σε απρόσωπη σχέση, η δικαιοσύνη αντιγράφει ξένες νομοθεσίες και η Εκκλησία, από περιέχων γίνεται περιεχόμενο, εντάσσεται σαν εξάρτημα στην κρατική μηχανή και παύει να παίζει τον καθοδηγητικό της ρόλο μέσα στο έθνος.

Σήμερα για πολλούς, το να είσαι Έλληνας, δεν σημαίνει αναπόφευκτα να είσαι και Ορθόδοξος. Γι' αυτό και το σύνταγμα μας, που κάποτε θεωρούσε μεγέθη αξεχώριστα τον ελληνισμό και την ορθοδοξία, σήμερα και υπό την επιρροή νέων ιδεών, επιδιώκει να μετατρέψει τη χώρα σε λαϊκίστικο κράτος, χωρίς καμιά ιδιαίτερη σχέση και συμπάθεια προς την Ορθοδοξία. Σαν να μην είναι η Ορθοδοξία

η πνευματική μητέρα και τροφός του γένους.

Αυτοκτονούν και αυτοκαταστρέφονται όσοι στερούν τον εαυτό τους από τα πνευματικά ερείσματα και αυτό συμβαίνει ατυχώς στη χώρα μας.

Όμως, τα αδύνατα σημεία που αναφαίνονται τελευταία στον εθνικό και πνευματικό μας ορίζοντα είναι ελπιδοφόρα. Γιατί φαίνεται πως τα 150 και πλέον χρόνια της αλλοτρίωσης, δεν έχουν καταφέρει να οδηγήσουν σε αφασία την ορθόδοξη συνείδηση μας.

Σήμερα ο ελληνισμός απειλείται και βίαια και ειρηνικά. Ένα νέο είδος γραιοκυλισμού έχει κάνει την εμφάνιση του, απωθώντας τα σωτήρια αντισώματα, σαρώνοντας στο πέρασμα του παράδοση και πίστη, θυσιάζοντας τα στο βωμό ενός άκρατου ευρωπαϊσμού κι ενός απεριόριστου ευδαιμονισμού.

Η απειλή έχει βαθύτερες ρίζες και προελεύσεις και αποτελεί εφαρμογή σχεδίων που έχουν εκπονηθεί προσεκτικά επί πολλά χρόνια».

Συνεχίζοντας μεταξύ άλλων είπε:

«Βλέπω με ανησυχία την επερχόμενη ανάμειξη, στην μέχρι τώρα ομοειδή, από ένδειξη θρησκευματος και επομένως κι από άποψη πολιτιστικής και θρησκευτικής ομοιογένειας, ελληνική κοινωνία, στοιχεία αλλόδοξων και αλλόπιστων, με συνέπεια την σταδιακή αλλοίωση της παραδοσιακής μορφής της ζωής μας και της κοινωνίας μας, με κίνδυνο τον τραυματισμό της εθνικής μας ομοψυχίας και ενότητας, κύριος συντελεστής της οποίας, είναι η Ορθοδοξία.

Δυστυχώς ο λαός μας βρίσκεται σε αφασία. Μόνο στα κομματικά είμαστε ζωντανοί και στα ποδοσφαιρικά. Για όλα τα άλλα μας έχει επιβληθεί συνομωσία σιωπής. Η έγκαιρη επισήμανση του κινδύνου, η κραυγή όπισθεν ολοταχώς, δεν έχει την έννοια της οπισθοδρόμησης και του σκοταδισμού. αλλά της πνευματικής θωράκισης και της επιστροφής στις ζωοπάροχες πηγές των ναμάτων του γένους, κυρίως την Ορθοδοξία μας.

Η Εκκλησία είναι η συνισταμένη όλων των επιμέρους στοιχείων της εθνικής μας αυτογνωσίας, όπου διασώζεται αμόλυντη η γλώσσα μας, αναδεικνύεται ζωντανή η ιστορία μας, στερεώνεται η οικογένεια, η έννοια της πατρίδας επιβιώνει. Εκκλησία και Ορθοδοξία περιχωρούν όλο το γένος.

Η ασπίδα μας είναι η ελληνορθόδοξη πίστη και τα μοναστήρια μας, το κοινοτικό μας πνεύμα, το αδούλωτο φρόνημα μας. Με αυτά θα νικήσουμε.»